

ת"פ 8371/07/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

12 פברואר 2023

ת"פ 8371-07-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	פלוני (עציר)

גזר דין

1. הנאשם בן 33, נעדר עבר פלילי, תקף את אשתו הגב' נ"א (להלן: "המתלוננת"), אם חמשת ילדיו הקטינים, בשתי הזדמנויות תכופות זו לזו בקיץ 2022, בביתם שבעיר רמלה. מאז עצור הנאשם מאחורי סורג ובריח, הוא הודה בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון דיוני שלא כלל הסכמה לעונש, ועתה נותן את הדין על מעשיו.

כתב האישום המתוקן

2. **באישום הראשון** - הודה הנאשם בכך שבליל 3.7.2022 בשעה 01:25 חזרה המתלוננת מעבודתה, והנאשם המתין לה מחוץ לביתם לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים. אז התגלע ויכוח בין השניים, על רקע כעסו של הנאשם כי המתלוננת אינה משיבה להודעותיו ושיחותיו. במהלך הוויכוח ביקש הנאשם מהמתלוננת כסף, והיא השיבה שהם ידברו על כך בבית, כשהוא לא יהיה תחת השפעת אלכוהול. אז בערה חמתו של הנאשם, הוא תפס בידה של המתלוננת בחוזקה ומשך אותה עד לפתח הבית, בו נכחו הקטינים ואמה של המתלוננת. אז אמרה המתלוננת לנאשם שיצא מהבית, ובתגובה צעק עליה הנאשם וסירב לצאת גם לבקשת אמה של המתלוננת.
3. בין הנאשם למתלוננת החלו צעקות, והוא כרך את ידיו על צווארה בצורת חניקה, ובתגובה היא נשכה את ידו כדי שישחררה מאחיזתו. אז אמרה המתלוננת לנאשם שהיא תתקשר למשטרה, ובתגובה לכך סטר לה הנאשם בפניה. באותן נסיבות לקח הנאשם את הטלפון הנייד מידה של האם, תוך שכופף אותה, ויצא מהבית.
4. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חתך בשפה התחתונה ואדמומיות בידה.
5. במעשיו אלו הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), ובתקיפה סתם כלפי אמה של המתלוננת, לפי סעיף 379 לחוק העונשין.
6. **באישום השני** - הודה הנאשם כי ביום 24.6.2022 שהה יחד עם המתלוננת, ילדיהם ואם המתלוננת בביתם. באותן נסיבות התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנושא כלכלי, ובמהלכו נופף הנאשם בידיו לעברה,

והכה את המתלוננת בגבה ובכתפה. המתלוננת ניסתה להזיז את ידיו של הנאשם ממנה, אך הוא כרך את ידיו סביב צווארה בחניקה, עד שהמתלוננת לא הצליחה לנשום. מיד ובסמוך קראו הקטינים "אבא, אבא", ואז עזב הנאשם את המתלוננת ואת הבית. במעשים הורשע הנאשם בביצוע עבירת תקיפה כלפי בת זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

טיעוני הצדדים לעונש

7. ב"כ המאשימה עוה"ד עדי סעדיה, הפנתה לחומרת המעשים בהם הורשע הנאשם ולערכים המוגנים בהם פגע, וטענה כי מדובר באירועים שאינם מן הרף הנמוך שכן הנאשם ביצע את מעשיו תחת השפעת אלכוהול, וכשתקף את המתלוננת מול ילדיהם הקטינים ומול אמה של המתלוננת, כאשר באירוע הראשון התנהג הנאשם באופן אובססיבי כלפי המתלוננת. המאשימה הפנתה לפסיקה, וטענה כי יש לראות באישומים כאירועים נפרדים, כאשר באישום הראשון יש לקבוע מתחם שנע בין 10 ל-24 חודשים, ובאישום השני מתחם שנע בין 8 ל-18 חודשים. אשר לגזירת העונש, נטען כי בהתחשב בהיות הנאשם נעדר עבר פלילי ובהודאתו במיוחדס לו כשמנגד הוא לא עבר הליך טיפולי כלשהו, יש לגזור עליו 18 חודשי מאסר, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.
8. ב"כ הנאשם עוה"ד איריס אהרנוב, טענה כי מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה אינם הולמים את העבירות בהן הורשע הנאשם בהיותם חמורים בנסיבותיהם, וטענה כי יש לקבוע מתחם אחד לשני האירועים שנע בין 6 ל-18 חודשים.
9. הוסיפה הסניגורית והפנתה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, שנשוי למתלוננת מזה כעשר שנים, חי בארץ ללא משפחה, ועובר למעצרו עבד בשתי עבודות כדי לפרנס את משפחתו. עתה הנאשם והמתלוננת מצויים בהליכי גירושין, ואמו הגיעה ארצה על מנת לסייע לו. עוד נטען כי במסגרת הליכי הגירושין נפסק כי הנאשם ישלם למתלוננת ₪ 4,500 בחודש, ולמעשה כל הרכוש נותר בידיה. במהלך הדיון הוצג פסק הדין מבית המשפט לענייני משפחה, בתמיכה לטענת ההגנה. לכן עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, ולא לגזור עליו רכיבים כספיים מפאת מצבו הכלכלי המורכב.
10. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כי הוא מצטער על מה שקרה, הבטיח שיותר לא ינקוט באלימות, וביקש להשתחרר מוקדם כמה שיותר מהמאסר, וציין כי הוויזה שלו תפוג בסוף החודש.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכות המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לביטחונה האישי בדלת אמות ביתה מידי בן זוגה. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות כלפי נשים בתא הזוגי, המחייבת ענישה מחמירה שמעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, שמטרתה למגר תופעה פסולה ומכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון

שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021)).

12. הנאשם תקף את המתלוננת בשתי הזדמנויות, סמוכות זו לזו, באלימות שמידת חומרתה דומה בשני האירועים ובנסיבותיהם. משכך אני סבורה כי מדובר במעשים שהזיקה ביניהם הדוקה, וניתן לראות בהם "אירוע אחד", לצורך קביעת מתחם העונש ההולם (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014)).

13. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג רחב, והיא תלוי בחומרת התקיפה, בחבלות שנגרמו, בנסיבות ביצוע המעשים והרקע להם ועוד. ובענייננו ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם ממגוון פסיקה, כדלקמן:

א. בעפ"ג (מרכז-לוד) 8173-01-22 **אבו מחסן נ' מדינת ישראל** (4.7.2022), נדחה ברוב דעות ערעור שהגיש נאשם שהורשע עפ"י הודאתו בגין תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוגו לאחר שקילל אותה בנוכחות בנם, תקף אותה בכך שהוריד את כיסוי ראשה, אחז בגרונה, הכה אותה בידיו, נשך אותה באפה וזרק לעברה כיסא אוכל, וכתוצאה מכך נגרמו לה שריטות בידה ובאפה. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם שנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר, ובהתחשב בעברו הנקי ובתסקיר שלילי גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 2750/22 **ליוולקו נ' מדינת ישראל** (9.5.2022), נדחתה בקשת ערעור שהגיש המבקש על חומרת העונש והרשעתו בביצוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים, לאחר שמיעת הוכחות. הנאשם נטל מבת זוגו את הטלפון והכה באמצעותו בראשה כמו גם באגרופיו, השליך את הטלפון וכשהיא פנתה לקחת אותו, בעט בה. בהמשך תפס את המתלוננת בחוזקה, הפילה לרצפה, התיישב עליה, החל לחנוק אותה ואיים להרוג אותה, עד שהיא השתחרר מאחיזתו וברחה, כשכתוצאה ממעשיו נגרמו לה שריטות. בית משפט השלום בנתניה קבע מתחם שנע בין 8 חודשי מאסר ל-20 חודשים, והשית על הנאשם, שעברו נקי והוא רופא בהכשרתו, מאסר בפועל למשך 10 חודשים.

ג. ברע"פ 340/21 **מסרי נ' מדינת ישראל** (28.1.2021) נדון נאשם שהורשע על פי הודאתו בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות וגרימת חבלה של ממש כלפי בת זוגו, בכך שהכה אותה באמצעות נעל בית. בית המשפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר ימי מאסר או שבועות ועד 6 חודשי מאסר בפועל, והשית עליו 15 ימי מאסר בפועל, כימי מעצרו. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה הוחמר עונשו והועמד על 6 חודשי עבודות שירות, לאחר התחשבות בנסיבותיו האישיות ומשהתקבל בעניינו תסקיר חיובי.

ד. ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.6.2021) נדון נאשם שהורשע בתקיפת אשתו סמוך למסגד וגרם חבלה בעינה, על רקע חשדו כי היא בוגדת בו. נקבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר ל-12

חודשים. נוכח עבר פלילי קודם של הנאשם בעבירות אלימות זוגית, לצד מאסר מותנה בר הפעלה, ותסקיר שלילי מאת שירות המבחן, נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה למשך 12 חודשים, חציו במצטבר וחציו בחופף, כך שסה"כ נדון ל- 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 62934-07-21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (24.10.2021) (לא פורסם), נדחה ערעור על גזר דין שהושת על המערער למשך 10 חודשים, בגין אירוע יחיד בו תקף את אשתו ההרה בהיותו נתון תחת השפעת סמים, בכך שסטר בפניה והיכה באגרופ בגבה בנוכחות ילדיהם. נקבע מתחם של מאסר למשך מספר חודשים ועד 12 חודשי מאסר בפועל, ועונשו נגזר בהתחשב בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, מתמודד עם בעיות פסיכיאטריות ובעבר הופסקו נגדו הליכים פליליים, אך הוא סרב לטיפול.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), נדון נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים, ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה מאסר בפועל, אך נוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן, גזר עליו מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור על חומר העונש נדחה.

ז. ברע"פ 3463/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.5.2015), נדון עניינו של נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע על פי הודאתו בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בתקיפה סתם כלפי בת זוג ובהיזק לרכוש במזיד, בכך שסטר לזוגתו וגרם לה לשטף דם בסמוך לעינה ולפצע מדמם בשפתיה, ובמקרה נוסף היכה אותה באמצעות חגורה על ישבנה תוך שהפשיל מכנסיה. תסקיר שהוגש מאת שירות המבחן היה חיובי והמליץ על ענישה שיקומית. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה נפרד לכל אישום, שנע בין 8 חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשים, והשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ח. ברע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ט. ברע"פ 303/16 **טלקר נ' מדינת ישראל** (13.1.2016), נדון נאשם שהודה והורשע בתקיפת בת זוג בכך שדחף את אשתו שנפלה על הרצפה ואז החל לבעוט בה. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר בעקבות המלצת שירות המבחן להטלת עונש מרתיע. ערעור ורשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

14. נתתי דעתי לפסיקה נוספת שהוגשה על ידי הצדדים: עפ"ג (מרכז-לוד) 17465-12-21 **פרברוב נ' מדינת ישראל** (20.2.2022), ות"פ (רמלה) 41791-05-21 **מדינת ישראל נ' אלטורי** (1.1.2023); ופסיקה שהגישה הגנה בה גזרתי את הדין: בת"פ (רמלה) 37465-06-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.12.2022), ות"פ (כ"ס) 39803-09-21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (23.5.2022).

15. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת המעשים שביצע הנאשם כלפי המתלוננת, בשתי הזדמנויות כאשר באישום הראשון גרם למתלוננת חבלות קלות, והמעשים בוצעו בנוכחות אמה. בעוד שבאישום השני תקף הנאשם את המתלוננת אל מול ילדיהם, בתנועת חניקה שהייתה חמורה עד כדי כך שהיא לא הצליחה לנשום, ולכאורה עולה כי הנאשם חדל ממעשיו רק בשל התערבות ילדיהם הקטינים שהבחינו במעשה וקראו לו "אבא, אבא". ניתן לשער כי הקטינים חשו בבהלה וחרדה לאימם, ולכך יש משנה חומרה של ממש, הן משום שהחניקה הייתה ממשית והן משנעשתה לנגד עיני הקטינים. בנסיבות אלו אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם למכלול המעשים שביצע הנאשם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים.**

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

16. כאמור, הנאשם בן 33 נעדר עבר פלילי, נשוי למתלוננת ואב ל- 5 ילדים קטינים צעירים, הודה במיוחס לו בכתב האישום מתוקן, ובכך חסך מזמנו של בית המשפט. חשוב מכך, הנאשם חסך את עדות המתלוננת ואמה, ויש בנטילת האחריות העברת מסר חשוב כלפיהן.
17. הנאשם התנצל על מעשיו במעמד הטיעונים לעונש, והבטיח שלא ינקוט באלימות עוד. ואולם, התקשיתי להתרשם אם הנאשם מבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם כלפי המתלוננת וילדיהם, והאם מתלווה להודאתו חרטה כנה. בהקשר זה אציין, כי העובדה שלא הונח לפניי תסקיר מאת שירות המבחן, וממילא הנאשם לא עבר הליך טיפולי ובדיקה מעמיקה של נסיבות ביצוע העבירות, מעוררת סימני שאלה מדאיגים בנוגע למסוכנותו כלפי המתלוננת. עם זאת, רשמתי לפניי את דברי ב"כ הנאשם כי בני הזוג מצויים בהליכי גירושין, ופסק דין ניתן באשר לחלוקת הרכוש והמזונות.
18. לצד זאת ניתן לשער שמעצרו הראשון והממושך של הנאשם מזה כ- 7 חודשים מאז האירוע באישום הראשון, נתן את אותותיו, ויש בו להרתיעו מביצוע מעשים דומים. כמו כן, נתתי דעתי לכך שהנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת כל שהותו במעצר, והוא נעדר תמיכה משפחתית בישראל.
19. במכלול השיקולים לעיל, מצאתי לנכון לגזור על הנאשם עונש בשליש הראשון של מתחם הענישה.

נוכח כל האמור לעיל החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, מיום מעצרו 3.7.2022.
- ב. מאסר מותנה למשך 7 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 4 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ג, 12 פברואר 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד ענבר סיימונס ועוה"ד מאור בן לולו, הנאשם - באמצעות שב"ס ובאת כוחו עוה"ד איריס אהרונוב.